

Arrest

**nr. 90 676 van 29 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BRUEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 mei 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 30 mei 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 19 januari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 30 mei 2012.

1.3. Op 28 juni 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 29 juni 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Mosul (Centraal-Irak). Uw vader zou als bewaker van een auto opslagplaats in het industrieterrein van Mosul hebben gewerkt. Hij zou in zijn hoedanigheid als bewaker door terroristen zijn benaderd die van hem zouden hebben geëist hen toegang te verlenen tot de opslagplaats om er explosieven te kunnen plaatsen om die later te doen springen en zodoende zoveel mogelijk slachtoffers te maken. Uw vader zou niet met de eis hebben ingestemd en zou op 19 maart 2011 zijn gedood. Op 2 april 2011 zou u een klacht hebben ingediend tegen de onbekenden die uw vader hadden gedood. Op 13 april 2011 zou u een dreigbrief hebben ontvangen. Met deze dreigbrief zou de terreurorganisatie hebben gedreigd u te zullen vermoorden omdat u hen had aangegeven bij de politie. U besloot op 26 april 2011 Irak te verlaten. Via Zakho, Turkije en een voorts onduidelijke reisroute, kwam u op 30 mei 2011 aan in België. Dezelfde dag vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een dreigbrief, een politie aangifte en de overlijdensakte van uw vader.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen:

U stelt dat uw vader werd aangesproken door aanhangers van de terreurorganisatie 'Jaish Al Murabiteen' dewelke hem de toegang tot de opslagplaats eisten om er explosieven te kunnen plaatsen en die vervolgens te laten ontploffen op een tijdstip wanneer er verschillende bezoekers aanwezig waren om zodoende zoveel mogelijk slachtoffers te kunnen maken (CGVS, pg.7). Het is echter onbegrijpelijk dat deze onbekenden zich meteen kenbaar zouden hebben gemaakt als aanhangers van de terreurorganisatie 'Jaish Al Murabiteen' (CGVS, pg.7), zonder enige zekerheid te hebben betreffende uw vaders loyaliteit ten aanzien van hen. Bovendien is het al even onbegrijpelijk dat zij - nadat zij hun kwalijke bedoelingen hadden toegelicht – uw vader tijd zouden hebben gegeven om 'na te denken' over hun eis (CGVS, pg.7). Immers op deze manier had uw vader de gelegenheid om de autoriteiten te waarschuwen zodat zij de nodige stappen konden nemen om de terroristen op te wachten en te arresteren. Wat er ook van zij, de werkwijze van deze terreurorganisatie roept alleszins vraagtekens op aangezien uit niets blijkt dat zij voorzorgen hadden genomen om zichzelf in te dekken. Integendeel zij maakten zeer openlijk hun kwalijke intenties kenbaar en ze gingen op voorhand op geen enkele manier uw vaders loyaliteit en bereidwilligheid tot samenwerking na. Er kan van worden uitgegaan dat dergelijke milities veel voorzichtiger te werk gaan om arrestaties door de autoriteiten te vermijden en hun doel te kunnen bereiken. Deze door u geschetste gang van zaken komt dan ook weinig geloofwaardig over.

De geloofwaardigheid van uw asielaanvraag wordt verder ondermijnd door uw verklaringen omtrent het incident waarbij uw vader uiteindelijk om het leven zou zijn gekomen. Zo zijn er verschillende hiaten en onduidelikheden te detecteren in de informatie die u van Q.(...), de eigenaar van de zaak, kreeg (CGVS, pg.7). Uw kennis terzake is immers uiterst summier te noemen. U zou enkel hebben vernomen dat deze terreurorganisatie uw vader de toestemming zou hebben gevraagd om explosieven te plaatsen in de opslagplaats, zij zouden uw vader de nodige bedenktijd hebben gegeven en zouden hem daarna hebben vermoord. Het hoeft geen betoog dat deze informatie over het incident zeer vaag is. Er zou daarnaast sprake zijn geweest van het inzetten van geld als onderhandelingspoging, maar opnieuw weet u er het fijne niet van (CGVS, pg. 8 en 9). U stelt dat u niet over meer details beschikt omdat zowel Q.(...) als uw moeder u niet meer hebben verteld (CGVS, pg.8). U wijt aldus uw onwetendheid aan Q.(...) en uw moeder die weinig informatie zouden hebben prijsgegeven. Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Mocht u deze dingen echt willen weten, dan had u hen om een duidelijk antwoord kunnen vragen, temeer daar u naar aanleiding van deze feiten besloten had het land te ontvluchten en een asielaanvraag in te dienen. Gedetailleerde informatie over deze feiten is cruciaal voor de beoordeling van uw asielaanvraag. Dient bovendien te worden aangestipt dat uw moeder er bij u zou hebben aangedrongen om het land te verlaten (CGVS, pg.6). Dat zij u op heden niet zou willen informeren, is dan ook weinig aannemelijk te noemen. Het feit dat u weinig concrete gegevens weet aan te brengen over deze cruciale elementen in uw relaas, brengt de geloofwaardigheid ervan ernstig in het gedrang.

Wat echter nog meer de geloofwaardigheid van uw relaas in gedrang brengt, zijn de attesten die u voorlegt ter staving van uw problematiek, meer bepaald de politie aangifte en de dreigbrief. U stelt immers op 2 april 2011 aangifte te hebben gedaan bij de politie betreffende de dood van uw vader (CGVS, pg.9). Op 13 april 2011 zou u vervolgens een dreigbrief hebben ontvangen. U stelt expliciet op geen enkele manier bedreigd te zijn geweest vóór 13 april 2011 (CGVS, pg.9). U verklaart eveneens enkel één dreigbrief te hebben ontvangen (CGVS, pg.9) en u zou na het ontvangen van deze dreigbrief geen contact meer hebben opgenomen met de politie (CGVS, pg.9). Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat er in de politieaangifte van 2 april 2011 reeds sprake is van een bedreiging die u zou hebben ontvangen (zie vertaling politie aangifte administratief dossier CGVS). Aangezien u de enige u verzonden dreigbrief op 13 april 2011 had ontvangen, kon u onmogelijk op 2 april 2011 naar deze dreigbrief hebben verwezen in de politieaangifte. Aldus rijzen er ernstige twijfels omtrent de authenticiteit van de dreigbrief en van de politie aangifte.

Dient in de marge te worden opgemerkt dat u na het vinden van de dreigbrief vóór de deur van uw ouderlijk huis (CGVS, pg.11), u er geen graten in zag om zich gedurende 13 dagen gewoon thuis te verschuilen (CGVS, pg.11). Er zou zich in deze periode bovendien niets hebben voorgedaan (CGVS, pg.11). Opmerkelijk genoeg zouden deze onbekenden enkel actie hebben ondernomen om u te vinden toen u reeds Irak was ontvlucht (CGVS, pg.11). Het is echter weinig waarschijnlijk dat men u eerst een waarschuwing zou geven, u dan ruim de tijd zou geven om te vluchten om dan uiteindelijk effectief naar u op zoek te gaan.

Bovenstaande argumenten maken dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden verleend. De overige documenten die u voorlegt, namelijk uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en de overlijdensakte van uw vader kunnen deze appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bevatten enkel uw identiteitsgegevens en afkomst, gegevens die momenteel niet door het CGVS in twijfel worden getrokken. Wat de overlijdensakte van uw vader betreft, dient te worden opgemerkt dat er enkel geloof kan worden gehecht aan dergelijke stukken wanneer deze worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval blijkt. Overigens dient te worden gewezen op het volgende. Uw vader zou immers op 19 maart 2011 zijn overleden, de datum waarop eveneens de lijkschouwing plaatsvond en de overlijdensakte werd opgesteld (CGVS, pg.12 en CGVS, pg.2). Bij de datum van overlijden staat echter geen dag vermeld, maar wel de dag van de week waarop uw vader om het leven kwam, namelijk een dinsdag (CGVS, pg.2 en CGVS, pg.12). Nochtans viel 19 maart 2011 niet op een dinsdag, maar op een zaterdag. Deze vaststelling doet verder twijfels rijzen omtrent de authenticiteit van de overlijdensakte.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merklijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkuk dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat uit zijn verklaringen blijkt dat er een gegronde vrees is voor vervolging gelet op het feit dat hij wordt bedreigd van het leven te worden beroofd, minstens ernstige schade te lijden, indien hij zou terugkeren naar Irak. Vervolgens onderneemt hij een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, herneemt verzoeker zijn argumentatie zoals verwoord onder het eerste middel.

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: kopie van de overlijdensakte van verzoekers vader met vertaling, kopie van de aangifte bij de politie met vertaling en kopie van de dreigbrief met vertaling, stukken welke allen reeds werden neergelegd in de loop van de administratieve procedure.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de door verzoeker geschetste werkwijze van de aanhangers van de terreurorganisatie 'Jaish Al Murabiteen', die zich meteen kenbaar zouden hebben gemaakt zonder enige zekerheid te hebben betreffende de loyaliteit van verzoekers vader ten aanzien van hen en die – nadat zij hun kwalijke bedoelingen hadden toegelicht – zijn vader tijd zouden hebben gegeven om 'na te denken' over hun eis, waardoor deze de gelegenheid had om de autoriteiten te waarschuwen zodat zij de nodige stappen konden nemen om de terroristen op te wachten en te arresteren, weinig geloofwaardig overkomt, (ii) zijn kennis omtrent het incident waarbij zijn vader uiteindelijk om het leven zou zijn gekomen uiterst summier is en zijn uitleg dat zowel Q. als zijn moeder hem niet meer hebben verteld niet kan overtuigen, (iii) hij er na het vinden van de dreigbrief voor de deur van zijn ouderlijk huis geen graten in zag om zich gedurende 13 dagen

gewoon thuis te verschuilen en er zich in deze periode bovendien niets zou hebben voorgedaan, (iv) ernstige twijfels rijzen omtrent de authenticiteit van de dreigbrief, de politieaangifte en de overlijdensakte van zijn vader, zoals omstandig wordt toegelicht, en zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs enkel zijn identiteitsgegevens en afkomst bevestigen, gegevens die niet in twijfel worden getrokken en (v) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit de provincie Ninewa geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en verzoeker bovendien zelf geen elementen aanvoert die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker niet het minste verweer voert tegen de motivering van de bestreden beslissing waar wordt geoordeeld dat de door hem geschetste werkwijze van de terreurorganisatie ernstige vraagtekens oproept en weinig geloofwaardig overkomt. De motieven dienaangaande blijven derhalve onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.6. Waar verzoeker zijn nagenoeg volstreckte onwetendheid omtrent het incident waarbij zijn vader om het leven zou zijn gekomen tracht te vergoelijken door te stellen dat Q. hem niet meer informatie wilde meedelen en zijn moeder niet meer kennis heeft van wat er juist aan het incident voorafging, kan de Raad slechts vaststellen dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing, waar reeds terecht werd geoordeeld dat verzoekers uitleg voor zijn uiterst summiere kennis ter zake niet kan overtuigen: *"(...) U stelt dat u niet over meer details beschikt omdat zowel Q.(...) als uw moeder u niet meer hebben verteld (CGVS, pg.8). U wijt aldus uw onwetendheid aan Q.(...) en uw moeder die weinig informatie zouden hebben prijsgegeven. Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Mocht u deze dingen echt willen weten, dan had u hen om een duidelijk antwoord kunnen vragen, temeer daar u naar aanleiding van deze feiten besloten had het land te ontvluchten en een asielaanvraag in te dienen. Gedetailleerde informatie over deze feiten is cruciaal voor de beoordeling van uw asielaanvraag. Dient bovendien te worden aangestipt dat uw moeder er bij u zou hebben aangedrongen om het land te verlaten (CGVS, pg.6). Dat zij u op heden niet zou willen informeren, is dan ook weinig aannemelijk te noemen. Het feit dat u weinig concrete gegevens weet aan te brengen over deze cruciale elementen in uw relaas, brengt de geloofwaardigheid ervan ernstig in het gedrang."*

2.7. Dat verzoeker na het vinden van de dreigbrief zich gedurende dertien dagen gewoon thuis zou hebben verscholen, verklaart hij door het feit dat hij na ontvangst van de dreigbrief niet meteen wist wat hij kon doen. Indien hij een paspoort had, had hij onmiddellijk kunnen vluchten doch zonder paspoort was dit geen evidentie. Bovendien is de vlucht uit zijn land geen beslissing die men zomaar elke dag neemt, aldus nog verzoeker. Deze op zich plausibele uitleg verklaart echter niet dat de terroristen er enerzijds mee dreigen om verzoeker te vermoorden doch er anderzijds gedurende de daaropvolgende dertien dagen niets gebeurt en de terroristen enkel actie zouden hebben ondernomen om verzoeker te vinden toen hij reeds Irak was ontvlucht. Ook deze door verzoeker geschetste gang van zaken komt geenszins plausibel over.

2.8. Ook de door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van zijn asielaanvraag in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs tonen enkel zijn identiteit en afkomst aan, gegevens welke niet in twijfel worden getrokken.

Aan de dreigbrief kan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde worden toegekend daar een dergelijk document door eender wie kan zijn opgesteld. Bovendien kan aan documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Er kan overigens niet worden ingezien waarom verzoeker meent dat de authenticiteit van de dreigbrief niet langer kan worden betwist om de enkele reden dat in de dreigbrief van 13 april melding wordt gemaakt van verzoekers aangifte bij de politie op 2 april.

Met betrekking tot deze politieaangifte treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze oordeelt als volgt: *"U stelt immers op 2 april 2011 aangifte te hebben*

gedaan bij de politie betreffende de dood van uw vader (CGVS, pg.9). Op 13 april 2011 zou u vervolgens een dreigbrief hebben ontvangen. U stelt expliciet op geen enkele manier bedreigd te zijn geweest vóór 13 april 2011 (CGVS, pg.9). U verklaart eveneens enkel één dreigbrief te hebben ontvangen (CGVS, pg.9) en u zou na het ontvangen van deze dreigbrief geen contact meer hebben opgenomen met de politie (CGVS, pg.9). Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat er in de politieaangifte van 2 april 2011 reeds sprake is van een bedreiging die u zou hebben ontvangen (zie vertaling politie aangifte administratief dossier CGVS). Aangezien u de enige u verzonden dreigbrief op 13 april 2011 had ontvangen, kon u onmogelijk op 2 april 2011 naar deze dreigbrief hebben verwezen in de politieaangifte." Met het verweer in voorliggend verzoekschrift dat er voorafgaand aan de politieaangifte nooit een schriftelijke dreiging is geweest doch dat verzoekers moeder dit uit angst op dergelijke wijze heeft verklaard teneinde de politie ervan te overtuigen hen bescherming te bieden, bedient verzoeker zich van een loutere post-factum verklaring die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om zijn verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen met de inhoud van door hem neergelegde documenten. Tijdens het gehoor geconfronteerd met de inhoud van de politieaangifte kwam verzoeker immers niet verder dan volgende verklaringen: **"Heeft u de politieaangifte die u mij voorlegt gelezen? Ja Wat stat daarin? Dat ze mijn vader hebben gedood omdat hij had geweigerd TNT te plaatsen in de opvangplaats en dat ze mij ook zullen doden. Waarom staat daarin dat zij u ook zullen doden? Omdat ik met mijn moeder naar de politie ben geweest om hen aan te geven. En waarom zouden zij u daarom doden? Omdat ik een klacht heb ingediend tegen hen. Maar op dat moment was u zelfs nog niet bedreigd geweest? Nee Waarom veronderstelt de politie dan dat u zult worden gedood? Ik begrijp het niet. Op 2 april bent u de eerstemaal naar de politie geweest, u was ervoor nog niet bedreigd geweest, waarom staat er in de politie aangifte dat u ook zal worden gedood? Ik was toen niet bedreigd. U zegt dat er in de politie aangifte staat dat u ook zal worden gedood, waarom staat dat er dan in? Ik weet het niet, ik was niet bedreigd. In de politieaangifte staat: (...) Waarom spreekt men op 2 april van een dreigbrief die pas op 13 april werd opgesteld en die u pas op 13 april heeft ontvangen? Ik werd niet bedreigd. Mijn vader werd toen bedreigd. Maar dat staat er niet in, in de politieaangifte staat iets anders. Ik weet het niet."** (administratief dossier, stuk 3, p. 10).

Tot slot kan ook de overlijdensakte van verzoekers vader de beoordeling van zijn asielaanvraag niet in een ander daglicht plaatsen. Daargelaten de vaststelling dat geen eenduidige vertaling voorligt van de datum van overlijden – de tolk vertaalde tijdens het gehoor de overlijdensdatum als dinsdag (administratief dossier, stuk 3, p. 2) terwijl de Raad in de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde eensluidend verklaarde vertaling het volgende leest: *"dag: (niet leesbaar mogelijk dinsdag het kan ook een getal zijn)"* – stelt de Raad zich vragen bij het feit dat in een officiële overlijdensakte naast "schoten in het hoofd met vuurwapen (administratief dossier, stuk 3, p. 2) tevens termen als "verraderlijke en laffe incident" en "incident verraad" (vertaling gevoegd bij verzoekschrift) worden gebruikt om de doodsoorzaak aan te geven. Hoe dan ook, op basis van deze overlijdensakte – zo deze al authentiek zou zijn – kan niet worden nagegaan of dit overlijden inderdaad kadert in de door verzoeker uiteengezette feiten.

2.9. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.10. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere gronden beroept dan de elementen aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Aangezien verzoekers vluchtrelaas ongeloofwaardig werd bevonden, kan hij zich niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker de beoordeling door de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, van waar verzoeker afkomstig is, niet betwist en hij evenmin concrete gegevens bijbrengt waaruit kan blijken dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt niet correct zou zijn of dat hieruit de verkeerde conclusies zouden zijn getrokken. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, worden derhalve door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Badini machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.12. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS